

Подтема: „Продоволствена сигурност чрез развитие на устойчиво земеделие”

1. Застрашени ли сме ние от продоволствена криза в контекста на глобалните процеси на бързо увеличаване на населението, урбанизацията, климатичните промени?

Важна задача за всяка държава е осигуряването на устойчиво земеделие, което да балансира неограничените потребности с ограничените ресурси.

В последните години все по-осезателно се наблюдават изявите на продоволствената криза в световен мащаб. Белезите, по които тя се проявява, са:

- Повишаване на световните цени на основните храни;
- Ограничаване на износа на селскостопанска продукция от големите държави производителки;
- Глобалната и непрекъснатата промяна в климата;
- Свиването на площите, използвани за добив на селскостопански храни;
- Използване на нови и по-агресивни пестициди в земеделието, които за десетилетия напред влошават плодородието на почвата;
- Използването на храни като суровина в производството на нехранителни продукти.

Нарастването на населението на земята става с все по-ускорени темпове, от когато и да било в хода на човешката история. Очаква се през 2050 г. то да достигне 9 млрд. души.

Трябва да се има предвид, че населението на Земята не е разпределено равномерно. Има струпване на огромни човешки маси на места, на които е почти невъзможно отглеждането и производството на хранителни продукти.

С увеличаването на градското население, като част от урбанизационните процеси, броят на консуматорите се увеличава многократно за разлика от броя на хората, заети в производството.

Съществува реална опасност от възникване на нова продоволствена криза, независимо от това, че в световен мащаб запасите от основни храни са в по-голямо количество в сравнение с времето, когато се разразява отминалата продоволствена

криза (2007-2008 г.). За предотвратяване на негативните последици е необходимо провеждане на превантивна политика в национален и световен мащаб.

2. Как да развиваме устойчиво земеделие, като съхраним ресурсите за идните поколения

Приоритет на всяка държава е да осигурява сигурност и спокойствие на своето население. Въпросът за изхранването му, като един от най-важните, трябва да бъде разглеждан в дългосрочен план.

Необходимо е да се подкрепи от всички икономически развити държави стратегията на Световната банка и агенциите на ООН за овладяване на текущото и бъдещото нарастване на цените.

Добър пример за преодоляване на негативните последици от продоволствената криза е приложената в някои държави „Зелена революция” през 60-те години на ХХ век.

Друго направление за развитие на устойчиво земеделие е инвестирането в нови модерни технологии и прилагането им в селското стопанство. Може да се мисли дори и за производство в пустинните и неплодородните райони.

Много нетрадиционен, но в същото време показателен пример за нова форма на земеделие във все по-урбанизиращия се свят са „Небесните градини” на Сингапур. Те показват как в град, който не е свързан със земеделието, чрез комбиниране на нови идеи и технологии, може да се преодолее съществуващият проблем.

Необходимо е провеждане на държавна политика, насочена към насърчаване на земеделските производители към опазване на обработваемите площи; увеличаване броя на държавите, подписали и ратифицирали Протоколът от Киото, който представлява международно споразумение за контрол над глобалното затопляне чрез намаляване на емисиите от парникови газове.

Би следвало да се обърне по-голямо внимание на инициативата на Световната банка, която емитира „зелени облигации” с цел набиране на средства, които да бъдат инвестирани в екологични технологии в развиващите се страни.

Не на последно място е важно споделянето на добри практики между отделните държави. Европейският съюз провежда обща селскостопанска политика. Тя е насочена

към: осъществяване на справедлива търговия с развиващите се страни; иновации в земеделието и преработката на храните; защита на потребителите от нелоялна конкуренция, която би довела до заплаха за здравето им.

Изхранването на населението е един от най-важните въпроси в световен мащаб. Поради ограничените ресурси е необходимо да се обърне особено внимание на развитието на устойчиво земеделие, което да гарантира намаляването на риска от нова продоволствена криза в настоящия момент и в бъдеще.

Най-важните 6 от посочените 16 теми от глобалното проучване на ООН „Моят свят” са:

1. По-добро здравеопазване
2. Добро образование
3. Политическа свобода
4. По-добри възможности за работа
5. Защита срещу престъпността и насилието
6. Действия, предприети във връзка с изменението на климата.